

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXXVIII. — Izdan in razposlan dne 31. decembra 1904.

Vsebina: Št. 167. Dopustilnica za več prog lokalnih železnic z ozkim tirom v okolišu deželnega glavnega mesta Innsbruck.

167.

Dopustilnica z dne 24. decembra 1904. l.

za več prog lokalnih železnic z ozkim tirom v okolišu deželnega glavnega mesta Innsbruck.

Na podstavi Najvišjega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministru delniški družbi „Lokalna železnica Innsbruck—Hall na T.“ zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat v nastopnem oznamenjenih prog lokalnih železnic z ozkim tirom, ki se zgradé v okolišu deželnega glavnega mesta Innsbruck, in to:

I. od trga pred južnim kolodvorom po Bahnstraße, Museumstraße, Burggrabnu, Maria-Theresienstraße, Anichstraße, Bürgerstraße in Andreas Hoferstraße do trga pred postajo Wilten c. kr. državnih železnic.

II. od postaje Berg Isel na lokalni železnici Innsbruck—Hall na T. do stika s progo, oznamenjeno pod I, pri postaji Wilten c. kr. državnih železnic s krilom do postaje Wilten—Stubai železnice po stubaiski dolini

po pogojih in načinih, določenih v naslednjih §§ 1 do 11, v zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.); nadalje se daje imenovani družbi po določilih zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854 l. (drž. zak. št. 238) ter zakona z dne 31. decembra 1894 l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) pravica, ako bo uspeh

komisijske preskušnje, ki jo je izvesti glede tega po obstoječih pravilih, brez spotike, zgraditi in obratovati progo lokalne železnice, ki se odcepi od kakega pripravnega mesta pod I oznamenjene proge do trga Kludiaplatz po pogojih in načinih, ustanovljenih v naslednjih §§ 1 do 11.

§ 1.

Za železnične proge, ki so predmet te dopustilnice, uživa družba v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§ 2.

Družba je dolžna gradnjo pod I in II navedenih železničnih prog dovršiti najdalje v enem letu, računaje od današnjega dne; rok za zgradbo proge na Kludiaplatz se ustanovi o priliki dotičnega stavbnega dovolila, in družba se mora pokoriti zaukazom, ki se ukrenejo glede tega.

Dodelani železnični progi je potem izročiti javnemu prometu ter tudi po njih vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo do 17. dne septembra 1979. l.

Da se bo držala gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrši in opremi železnični progi, kakor zahteva dopustilo, naj dá družba na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnila zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdela dopuščeni železnični prog, se podeljuje družbi pravica razlastitve po določitih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje družbi tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni korist.

§ 4.

V ostalem je šteti začetkom omenjene proge lokalnih železnic za celokupne sestavine podjetja lokalne železnice Insbruk—Hall na T., ki je predmet Najvišje dopustilnice z dne 18. septembra 1889. l. (drž. zak. št. 171). Določila §§ 5 do vštévši 14 imenovane Najvišje dopustilnice naj se torej uporabljajo na vse proge lokalnih železnic, ki so predmet Najvišje dopustilnice z dne 18. septembra 1889. l. (drž. zak. št. 171) in te dopustilnice z dopolnili in izpremembami, ustanovljenimi v nastopnih §§ 5 do vštévši 11.

§ 5.

Ako bi bilo po dogradbi železničnih prog treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, ima družba pravico dotične stroške prišteti k napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

§ 6.

Določila § 7, odstavek 1 imenovane Najvišje dopustilnice naj se s pogoji, oznamenjenimi prav tam v § 7, odstavek 2, uporabljajo tudi na črno vojsko obeh državnih polovic.

Družba je dolžna dovoliti podčastnikom in ordonancam, ki so vsak čas v službi, po železnici vožnjo zastoj. Natančnejše pogoje o tem je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Vsakčas veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, potem vsakčas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za družbo moč in veljavo z dnem, katerega se začne po tukaj dopuščenih železničnih progah obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó šele po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za družbo veljavnost tedaj, kadar se ji priznanijo uradoma.

Te dolžnosti ima družba samo toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na sekundarni značaj teh prog in na olajšila, dodeljena vsled tega gledé naprave, opreme in vrste obrata.

§ 7.

Ako bi o priliki slavnosti, krdelnih pohodov, parad itd. štela oblastva, da je začasno ustaviti obrat na kakem kosu dopuščene železnice, se mora družba brez upora pokoriti zadevnim zaukazom oblastev brez kake pravice do odškodnine za izgubo, ki ji nastane zaradi začasno ustavljenega obrata.

§ 8.

Družba je dolžna, poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev in njihovih družin v onemoglosti in starosti in v ta namen pristopiti k pokojninskemu zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za družbo, kakor pri imenovanem pokojninskem zavodu.

To oskrbo v onemoglosti in starosti je izvršiti takó, da mora družba ali podjetje, ki stopi na njeno mesto, zglasiti stalne uslužbence z dnem, katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo, kakor strojevodje, kurjači, vozniki, sprevodniki, stražniki ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici.

§ 9.

Družba ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.), vsakčas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno rabo železničnih prog za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se šele napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljenih železničnih progah ali posameznih njihovih kosih.

§ 10.

Dopolnjuje določila § 12, odstavek 1 Najvišje dopustilnice z dne 18. septembra 1889. l. (drž. zak. št. 171) se ustanavlja, da pride država, ko mine dopustilo, in z dnem, katerega mine, tudi v last blagajničnih zalog, dovlačnic, ki so morda last družbe, in družbenih postranskih opravil.

§ 11.

Na mesto zaukazov § 11 imenovane Najvišje dopustilnice, ki izgubé svojo moč, naj veljajo naslednja določila:

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme družbene železnične proge odkupiti vsak čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Če bi se železnice odkupile po preteku začasne davčne prostosti, določene za posamezne družbene proge, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donesku pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetinke teh čistih donoskov.

3. V zmislu spredaj stoječih določil ovedeni poprečni čisti donesek je potem družbi kakor odškodnino za odkup železničnih prog v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Kadar bi po spredaj stoječih določilih najdeni poprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavku 2, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak letnini, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delniške glavnice ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železničnih prog, v tem, da država izplačuje spredaj navedeno letnino (t. j. prej omenjeno štiriodstotno obrestovanje in razdolžni obrok) v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne družbi rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

5. Državi se pridržuje nadalje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati družbi, plačati glavnico, ki je enaka, računaje obresti od obresti, po štiri od sto na leto, diskontovani vrednosti tega plačila — seveda odbivši pribitek, obsežen morda v zmislu določil odstavka 2 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

6. Po odkupu družbenih železničnih prog in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 5, brez daljnjé odplate v bremen čisto, oziroma samo še z nepoplačanimi ostanki z odobrilo državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek družbenih železničnih prog z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštévši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last družbe, in poštranska opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnice reserve, kolikor niso bile že določili primerno uporabljene z odobrilo državne uprave.

7. Sklep državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposrednje zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določil:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki naj bodisi kakor pritiklina železniškega podjetja, bodisi v zalozbo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preidejo na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave odkupne cene (št. 1 do 5), ki jo je ovedeti začasno, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

8. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo postaviti ob enem posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka prodaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

9. Družba je dolžna poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi družba ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve družbe in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamenjene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potem-

takem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železničnih prog do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

10. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 7) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Družba je dolžna, državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago dati pravne listine, katere bi bile morda še potrebne ž nje strani.

Witte s. r.